

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23Co/193/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213207649  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213207649.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Lea Stovičková a JUDr. Iveta Jankovičová v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: JUDr. Helena Strachotová, advokátka, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin proti žalovanému: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, A. V., o zaplatenie 444,36 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 6C/198/2013-36 zo dňa 17. októbra 2013, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 176,67 eura s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 01.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny v sume 444,36 eura s príslušenstvom. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 23.03.2011, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 476,10 eura na nákup spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 24 mesačných splátkach, vo výške 28,87 eura, splatných k 15. dňu v mesiaci, počnúc od 15.03.2013. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Z poskytnutého úveru zaplatil 294,43 eura. Žalobca poukázal na to, že podľa čl. V. bodu 3 všeobecných podmienok žalobcu (ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) je žalobca oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky so splatením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol žalobcom na zaplatenie vyzvaný. V prípade tohto úveru žalobca žalovaného vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 08.08.2012. Dňa 30.09.2012 sa stal splatným dlh žalovaného vo výške 444,36 eura. S prihliadnutím na stav úverového účtu žalovaného ku dňu podania návrhu evidoval žalobca voči žalovanému pohľadávku vo výške 444,36 eura. K úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 39 % ročne ku dňu podpisu úverovej zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu odovzdania prípadu na vymáhanie, t.j. k 01.08.2012, domáha sa žalobca aj zaplatenia úroku vo výške 39 % ročne zo sumy 355,85 eura od 02.08.2012 do zaplatenia. Preskúmaním zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že okrem iného zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahuje podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho platenia a preto je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené,

súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 176,67 eura, z poskytnutého úveru 476,10 eura, pretože podľa vyjadrenia samotného žalobcu z poskytnutého úveru žalovaný zaplatil 294,43 eura (476,10 - 294,43). Podľa § 517 ods. 2 OZ súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.10.2012 až do zaplatenia, pretože je nepochybné, že v tejto časti sa žalovaný so svojim plnením sa dostal do omeškania. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože každý z účastníkov vo veci mal úspech len čiastočný.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne v časti, v ktorej súd rozsudok zamietol a v časti výroku o náhrade trov konania z dôvodu, že súd nesprávne zistil skutkový stav a nesprávne vec po právnej stránke posúdil. Žalobca nesúhlasil s názorom súdu, že by zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru žalobcu zmluva obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, RPMN v súlade so zákonnou právnou úpravou. Uvedená RPMN nie je stanovená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, ako uvádza súd. Žalobca ďalej tvrdí, že uzavretá zmluva obsahuje náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, t.j. výšku, počet a termíny splatnosti splátok istiny úrokov a iných poplatkov. Počet splátok je v uzavretej zmluve stanovený na 24, výška mesačných splátok 28,87 eura, ročná úroková sadzba 39 % a výška úveru 476,10 eura, celková čiastka k zaplateniu 692,89 eura a termín splátky je 15. deň v mesiaci s tým, že dátum prvej splátky je 15.04.2011. Zmluvou nebol porušený zákon o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby súd odvolaniu vyhovel a zmenil rozsudok súdu prvého stupňa alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že žalobca uzavrel 23.03.2011 so žalovaným zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a poskytol žalovanému spotrebiteľský úver 476,10 eura, ktorý mal splácať v 24 mesačných splátkach po 28,87 eura od 15.04.2011, pričom termín splatnosti bol 15. deň v mesiaci. Žalovaný si svoju povinnosť riadne nesplnil a žalobcovi vrátil sumu 294,43 eura.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (23.3.2011) okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Tak, ako uviedol súd prvého stupňa, zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť, v súlade s cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je potrebné v súlade s § 11 ods. 2 toho istého zákona poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nebolo možné sa stotožniť s názorom žalobcu vyjadrenom v odvolaní, že zmluva tieto údaje obsahovala, pretože zo znenia zmluvy vyplýva, že obsahuje výšku splátky uvedenej jednou sumou 28,87 eura, bez toho, aby bola bližšie špecifikovaná, aká časť tejto splátky pripadá na istinu, úroky

a poplatky. Cieľom zákonodarcu prijatím citovaného ustanovenia zákona bolo, aby dodávateľ služby (veriteľ) takýmto spôsobom uvádzal, aká suma zo splátky sa započítava na istinu, úroky a poplatky, pretože dodávateľia často zneužívali svoje postavenie tým, že splátky úverov (podľa Obchodného zákonníka) započítavali najprv na úroky, poplatky a až následne na istinu a spotrebiteľia napriek tomu, že úvery splácali po dlhšiu dobu, výška ich dlhu (v poskytnutej istine) sa neznižovala.

Počas konania bolo preukázané, že spotrebiteľ úver vo výške 476,10 eura čerpal, bolo tiež preukázané, že z poskytnutého úveru žalovaný vrátil 294,43 eura, súd potom správne zaviazal zaplatiť žalovaného na zaplatenie nevrátenej časti úveru so zákonným úrokom z omeškania.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty z rovnakého dôvodu, t.j. že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluvná pokuta je však iným sankčným nárokom (upraveným v § 544 OZ) a ak zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, neznamená to, že zmluvnú pokutu nemožno priznať. Žiadnym výkladom ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno dospieť k záveru, že podľa tohto ustanovenia nemožno priznať nárok žalobcu na zmluvnú pokutu. Podľa ustálenej súdnej praxe dohoda o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou len všeobecných podmienok, ako tomu bolo v prejednávanej veci (bod V-3 všeobecných podmienok), pretože žalovaný ako spotrebiteľ podpisoval len samotnú zmluvu, nie všeobecné podmienky. Pre uzavretie platnej dohody o povinnosti účastníka zmluvy zaplatiť zmluvnú pokutu je obligatórnou náležitosťou jej písomná forma (§ 544 ods. 2) a platná dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať všetky náležitosti stanovené všeobecne pre platnosť právnych úkonov. V danom prípade, ak bola len súčasťou všeobecných podmienok, k platnému uzavretiu dohody chýba podpis spotrebiteľa, žalovaného (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013). Z uvedených dôvodov vzniklo žalobkyni právo len na zaplatenie istiny, ktorú žalovanej poskytla s úrokom z omeškania v zákonnej výške. Vzhľadom na uvedené, bolo potom správne aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, namietané žalobcom v odvolaní.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že bude povinnosťou súdu prvého stupňa opraviť chybu v počítaní a opravným uznesením v súlade s § 164 O.s.p. zaviazat žalovaného na zaplatenie istiny v sume 181,67 eura. Výrok rozsudku nekorešponduje so zisteným skutkovým stavom a odôvodnením rozsudku, v ktorom súd prvého stupňa uvádza, že žalovanému bol poskytnutý úver 476,10 eura, z ktorého žalovaný vrátil 294,43 eura. Rozdiel uvedených súm predstavuje 181,67 eura (nie 176,67). Aj keď túto nesprávnosť (chybu) žalobca nenamietal v odvolaní, súd kedykoľvek a aj bez návrhu opraví chybu v rozsudku.

Odvolací súd po preskúmaní konania a rozhodnutia súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. a 2 O.s.p.) rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a ani mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.